

31976L0621

28.7.1976

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 202/35

DYREKTYWA RADY**z dnia 20 lipca 1976 r.****w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz w środkach spożywczych zawierających dodatek olejów lub tłuszczów**

(76/621/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

dalsze badania nad olejem rzepakowym i innymi olejami i tłuszczami są obecnie w toku, lecz w charakterze środków zapobiegawczych przyjmowanie kwasu erukowego powinno zostać ograniczone do czasu uzyskania wyników;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

do osiągnięcia tego celu powinien zostać ustalony maksymalny poziom zawartości kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz środkach spożywczych, do których zostały one dodane; możliwe jest jednak, bez zagrożenia dla zdrowia ludzi, wyłączenie środków spożywczych o całkowitej niskiej zawartości tłuszczu z zakresu niniejszej dyrektywy;

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

w tym celu powinien zostać przyjęty maksymalny poziom, stosowany nie później niż z dniem 1 lipca 1979 r., co wobec braku dokładnych i ostatecznych informacji naukowych w tej kwestii i biorąc pod uwagę jakościowy rozwój produkcji nasion rzepaku we Wspólnocie, zapewni ochronę zdrowia ludzi;

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w żadnym wypadku poziom zawartości kwasu erukowego nie może być wyższy niż 10 %, począwszy od dnia 1 lipca 1977 r.;

podawanie dużych dawek oleju rzepakowego zwierzętom doświadczalnym wykazało powstawanie niepożądanych skutków, jednakże nie wykazano występowania takich skutków u ludzi;

niektóre Państwa Członkowskie ustaliły już maksymalne poziomy kwasu erukowego w odniesieniu do wskazanych rodzajów środków i modeli żywieniowych zgodnie z wymogami uzasadnionymi ochroną zdrowia publicznego;

skutki te wywoływane są głównie przez kwas erukowy, jeden ze składników tego oleju;

inne oleje i tłuszcze jadalne zawierają kwas erukowy;

metody pobierania próbek i analizy konieczne do określania poziomu zawartości kwasu erukowego w wymienionych środkach są środkami wykonawczymi natury technicznej; ich przyjęcie powinno zostać powierzone Komisji w celu uproszczenia i przyspieszenia procedury;

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 8.12.1975, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 z 15.12.1975, str. 39.

we wszystkich przypadkach, w których Rada przyznaje Komisji uprawnienia do wprowadzania w życie zasad dotyczących środków spożywczych, powinna zostać ustanowiona procedura ustanawiająca ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, powołanego decyzją Rady z dnia 13 listopada 1969 r. (¹),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszą dyrektywę stosuje się:

- a) w odniesieniu do olejów, tłuszczów i ich mieszanek przeznaczonych jako takie do spożycia przez ludzi,
- b) w odniesieniu do mieszanek środków spożywczych, do których dodano oleje, tłuszcze lub ich mieszanki i w których ogólna zawartość tłuszczu przekracza 5 %; Państwa Członkowskie mogą jednakże stosować przepisy niniejszej dyrektywy także do środków spożywczych, gdy ich zawartość tłuszczu jest równa 5 % lub niższa.

Artykuł 2

1. Najpóźniej od dnia 1 lipca 1979 r. poziom kwasu erukowego w środkach określonych w art. 1, obliczany w ogólnym poziomie kwasów tłuszczowych w składniku tłuszczu, nie może być wyższy niż 5 %.
2. W każdym przypadku, począwszy od dnia 1 lipca 1977 r., Państwa Członkowskie ustalają poziom kwasu erukowego nieprzekraczający 10 %.

Artykuł 3

Procedury pobierania próbek i metody analizy konieczne do ustalania poziomu zawartości kwasu erukowego w produktach określonych w art. 1 określone są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 5.

Artykuł 4

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie, w wyniku nowych informacji lub ponownej oceny istniejących informacji uzyskanych od czasu przyjęcia dyrektywy, posiada szczegółowe podstawy do ustalenia, że maksymalne poziomy kwasu erukowego ustanowione w art. 2 zagrażają zdrowiu ludzi, mimo że są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, dane Państwo Członkowskie może czasowo zawiesić albo zaostrzyć stosowanie wspomnianych przepisów na swoim terytorium. Niezwłocznie informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję, podając przyczyny takiej decyzji.

2. Komisja bada, tak szybko, jak to możliwe, powody podane przez dane Państwo Członkowskie i zasięga opinii Państw

Członkowskich w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, po czym niezwłocznie wydaje opinię i podejmuje odpowiednie środki.

3. Jeżeli Komisja uznaje, że zmiany dyrektywy są konieczne w celu rozwiązania trudności wymienionych w ust. 1 oraz zapewnienia ochrony zdrowia ludzi, wszczyna procedurę przewidzianą w art. 5, zmierzającą do przyjęcia tych zmian; Państwo Członkowskie, które przyjęło środki ochronne, może w takim przypadku utrzymać je w mocy do czasu wejścia zmian w życie.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy postępuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule, sprawa zostaje przekazana do Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, powołanego decyzją Rady z dnia 13 listopada 1969 r. (zwanego dalej „Komitetem”) przez jego przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego, mając na uwadze pilność sprawy. Opinie przyjmowane są większością 41 głosów, głosy Państw Członkowskich ważone są zgodnie z przepisami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) W przypadku gdy przewidziane środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja je przyjmuje.

b) W przypadku gdy przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub gdy opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie propozycję środków, jakie mają zostać podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

c) Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od zgłoszenia wniosku Rada nie podjęła działań, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 6

Artykuł 5 stosuje się przez okres 18 miesięcy od dnia, w którym sprawa została pierwszy raz przekazana do Komitetu na mocy art. 5 ust. 1.

Artykuł 7

1. Przed dniem 1 stycznia 1977 r. Państwa Członkowskie, jeżeli to konieczne, dokonują zmian w swoich przepisach w celu uzgodnienia z przepisami niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

(¹) Dz.U. L 291 z 29.11.1969, str. 9.

2. Zmienione ustawodawstwa stosuje się do środków po raz pierwszy wprowadzonych na rynek po dniu 1 lipca 1977 r. i 1 lipca 1979 r. odpowiednio.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 1976 r.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

W imieniu Rady

A. P. L. M. M. van der STEE

Przewodniczący